

Một án vẫn thi
cô già-trí.

V.—TAM TAI

Nhau vật khác với,
Vi chử kim thời,
Phong dòi tay dòi,
Biển viên đất nát nên vàng,
Ông vua nòng chịu muôn ngàn thuế
tại sao.
Trọn cảm luồng phản của cù,
Không nuôi khé tó, không bù hàn
sanh.

Tam tai: Nhỏ tùng dinh

Lon tung binh

Gia cầm canh

Mảnh loi còn phản chưa lành,
Máu dừa quao nuô, mủ datch láng
au.

Thần trâu phải chịu nhạc thần,
Đòn roi lão mục, tiếng dân thảng
chẳng

Pái túy phuong rắng,
Giỏi giang day du!!!

VI.—NGÙ HÀNH

Một lỗ vò xưa kia nên tuân tú,
Bị tay phèm làm xấu rết phong
quan

Ơi Thương thay cho cầm tú giang
san:

Đây sòng ngút-ugút khói thuyền,
Bầu non súng ngút, cuối triều
gươm đanh.

Công dân dấp lèo bồi thành,
Tay mìnch lại cột lấy mìnch thâm
thay.

Núi bắc; Núi luong thág bong
ngày

Nồi tiễn hỏi bạc vay,
Nồi trai thuê đóng bài

Thờ bay đầu dù đức tài,
Gida đậm chẳng dù, tảo ngài không
kham.

Mieng là quá sức tay làm.

Thờ phi thiến kém, thân phèm
chẳng no

Cứng trả!!!

Thơ và báo hay lạc
Một bài tại duyên cờ nào?

Tôi xin trả lời theo chỗ thấy của
tôi, đó mong nhà ai là người có
quyền hành trong đây.

Phần nhiều mấy người ở xa nhâ
làng, xa chợ, xa nhà thơ, thi đều
chợt cát nẹn mài, thơ mát báo luon
luon, là vè máy, thè lòi, máy tên
dân cao máy tên trạm của làng đặt
ra, làm blong muou di xa nén có khi
tho lại tại nhà làng nằm chờ mọi
đời tuan lò chờ cho có dịp chí họ
mới chịu dem lời, hoặc đợi gặp ai
ở lối xóm thi gởi dem và dùm, nếu
bạn không gặp dịp di tôi chờ nó hoặc
không gặp người lối xóm thi thành
ra cái thơ hoặc từ báo phiêu nán
trong cái hộp của anh dân cao, chư
hiết hoặc một đời tháng, có khi
bị chui mượn mà làm ò, thi thành
ra lục mít.

Còn gửi cho người lối xóm dem
và cũng chưa chắc có khi tới tay
người thieu thưa vò bài lò:

1. Là người dem thơ vò i khi
hay đưa liền hỏi đó, còn dem cát dù
lo làm cho xong công việc của họ rồi
họ mài dù, có nhìa khi họ quay
tôi rán mài bùa tôi chưng gấp cái
tho họ có biết là của ai dân mà họ
cũng không biết ngoài bao dà gl
thì còn mong gì là đưa cho ai được
Cung có nhìa khi người lanh tho
dem và gián là chí bùa bùi cho
mua ẩn, dung rõ vù bù chài bùa trên
vàng hoa trên gường nhì có con
nhó nòi lát xác bùi tùng nằm
cái thòi xé tan ra chưng dò al làm
chí nó?

2. Còn điều này là thiệt hại riêng
về cho mấy chí chưa có chồng hoặc
chồng chung với mấy người trẻ tuổi,
chứ khỉ thiệt hại cho mấy ông già
bà, cùng bối tánh tặc mache của
những người lanh tho gián bùa mài,
hết mài khi dem tho và gián cho
còn gái nào hoặc thím dài bùi giờ
nào thì nghĩ cho là thơ lanh, thơ o
mèi cùi chè ngoi bùa người ta.

Thành ra thơ mát là phòn, nhìu
tại mấy có trên đây, ước mong ai là
người có quyền hành nên dò ý vào.

X.

Tiệm khách trú đóng
cửa

Ấy là tiệm bán tiệp phò hiệu Tai Mau
trong Cholon số ny thiến, cáo bằng
cộng lìa 183 258 đồng, nhưng chia
nhau là Lu-anh-Nhan không bắt
chước thủ doan cửa máy chủ đồng
hương, bò bò thi hỏi khuy lung sau.

Chú này cứ ở lại Namky, có súc
chơi vè chui vè mèi đang mèi trong
phụ ba mươi sáu khò không phải
chạy là hay huy hòi: Cổng dâng khien

Nhứt Dụng Từ Hùn

Ấy là tên của quyền sách có dà
những riết: cát tò giấy thuộc vè Bằng
khoan ruộng đất, như là: tờ tương
phản, quản phản, chúa ngô, tông
chí, tờ hoi bón tộc phả hương hòn,
hội bón tộc cát thu hộ lập Hương
hòn, mài lai thực, mua bùa, cám cò
cho đổi, ván ván... mồi từ đầu chí
rõ ràng phải làm sao cho đúng theo
luật Hòi của người bùa quắc, còn từ
não phải bị hủy hòi, dà hét lùu, này
in lại lùu thứ nhì, có thêm sửa đổi
vì nhiều.

Giai mốt cuon 1400
Tiền gởi 0,20
Ai muốn mua xin viết thư và
mandat cho:

Monsieur Lê-vân-Giỏi, & Saigon
đường Pellerin số 97.

X.—TIỀU

Thân dồi khô nhu nhộng
Hồi ăn chí dặng sống
Ràng hòp khi thành không
Lanh thao khom bùi ràng lòng.
Tiểu chưa thát khói trong vòng
[tôi con.]

Cây ăn lười bùa đã mòn,
Rèng hao hết cùi, nồi còn không
[com.]

Lão lục ngô lướm lướm
Chá sán đơn khà súng

Non xanh vắng gót anh-hàng,
Bò con Vô-Kết lanh vong Vâng

[Vuong.]

Thành-Thang mèn mặt lười
[lương.]

Biết khôn, cầm thòi lanh đường egn
[sau.]

Nẹp cùi quế gạo chua,
Thiến aka địa thảm !!!

Nỗi khổ của nhà báo

Câu chuyện chẳng qua vẫn là câu
chuyện cũ mèm, song tôi sở dĩ đem
ra đây là, bởi vì đối với độc-giá-thí
nó vẫn mới luồng luồng. Thay báo
nude người rời ngách lại báo là mì
buồn mà tuối. Kì xem như mấy tờ
báo lớn ở bên Âu-châu, mì ngày
xuất bản có hồn muôn lùi. Ngày
cũ ấy bởi đâu mà ra, tôi không cần
nói, chui khòi nghĩ suy một chút thi
chắc quý vị độc-giá-cứng rõ biết.
Bài cũ là tờ báo nào đó phải nhù
cái lồng tối và tốt xấu của độ: già.
Người ra công kô giúp của mới có
hồn vung trên trường ngôn-luận

Al có ở trong báo-quán mới thấy
cái nỗi khổ của nhà báo. Mì tôi hàng
nghe nhà báo nào cũng than thở vò
đường al-chánh. Tiết thao vò thi lùi,
còn lùi lùi-phí mỗi ngày thi obidi.
Báo xoáy bùn có hằng ngàn tờ, trù
tiền người viết, người làm việc và
nhà in thi không được thiêu một kí.
Còn lùi thao vò thi rót lại không
bú được số ấy.

Thường thường gòi nhà báo nào
cũng vậy: mới xuất bản, số độc-giá
gởi thơ đến mua thi; nhà báo pò
giá đến lùng mòi người mót; vò số
đỗ col, mà theo lệ thường hò họ gởi
báo cho mìn trong ba số đầu, nêu
mìn chui mua thi mìn nhận luhn
mấy số báo sau đỗ col, còn nhum mìn
không chịu mua thi mìn pòi gòi
trài cho nhà báo biết đặng đừng
gởi nữa. Cát lè ay, người nào lại
không hòn, song có một số ít độc-giá
đã chui nhau lanh báo dù col,
đem chứng có người đến thao lùi
thi làm khò dù, không chịu trả, báo
rằng: tòang là cùa ông quản-ly gòi
cho không:

Lại còn nhìu vị độc-giá mua báo
đầu được gần một năm, rồi bùn
nhìn nhà báo lại thấy người dem
tho dem và báo áy trùi lại trên bùn
cò đỗ chí *retourné* hay là *reversé*.
Cung có người trả báo trước rồi gởi
tùn trù san, song số độc-giá này, lại
it, còn phàu nhìu thi biệt luồng, và
gòi thi nhào nhòi đùi nùa cung bắt lùp.

Tôi vẫn thấy hàng ngày một vi
độc-giá-chò ô, bay là sang xù khác
lâm lùn, giá năm sú cò có bao nhiêu
chứa gòi thi cho tho bùa hòn,

cứ dò gòi báo chò cù, mà thật ý như
đòi làm thi có một hai thay (?) thấy
vày không có nói giùm cho người

dem tho biết, đỗ lè col, đầu đung
vài tháng mới cho hay, hoặc ở nhà
tho (?) chèu lè col, thành thòi cù
biết bùn; đỗ-giá chung nhà báo phải
chui thiệt hại, rót cuo thi độc-giá

không chịu trả tiền.

Còn sùn nhà báo có giao cho trưởng
tòa thao lùi dùi thi được: rõ, song
nếu làm nhìu vây, mọi là sợ mất
danh giá của độc-giá hòi là thất công

cho nhà báo mà chẳng chè chì.

Rồi lại thi phần thiệt hại áy mìn báo phái

chịu.

Có người hòi rằng: « Sao không
lamin như bùa tay, nghĩa là, bài cùi
là ai bù mìn báo thi phái đóng lùa

trước, đòn mìn hạng kỳ báo đòi,
muôn mìn thêm thi phái đóng lùa

thêm, bùn không nhà báo thời gòi

báo.

Tôi xin trả lời rằng: « Nếu bù mìn

nhà báo làm như vậy thi bù mìn

đòi giá.

Và lì như bù mìn báo thi

đòi giá.

Thì không có

đòi giá.

BỘ ĐẢN THIỀN TIỂU THUYẾT

ĐI HỌC RUN

(Tiếp theo số 14)

Kế có nhiều người khác rời xuồng. Một người dù có cầm máy khâu xuống ông chor và bài cát sô người ta. Họ bay ra đánh kí (1) chói. Àt tai-hết chí, xin cho chơi. Họ nói: « Cô hạc thi được. »

Àt nói: « Cô, cô, mà hai viên dạn này không được tròn. » Tức thì Àt luyễn hai viên dạn & sô đó đè lên bàn tay, tiện thiệt tròn.

Tiền zong, Àt nói: « Có vậy dạn lán mới sướng. Hè, chơi nè ! »

Àt chơi thua máy bàn. Vừa dùng mười hai giờ thì máy người ấy biến mất.

Àt bèn nằm dài xuống đất, đánh một giấc tới sáng bét.

Rạng ngày, vua tới hỏi thăm việc xay ra đám hỏi hôm.

Àt lâu: « Hồi hôm nay, tôi được đánh kí » Tôi thua hết ít điếu. »

Vua hỏi: « Người đã biết « run » chưa? »

Àt đáp: « Chưa ; tôi chỉ biết chơi voi. Ông không ai chịu dạy tôi cái nghề « run ». »

Bàm thử ba. Àt trở lại ngồi chờ ca, thỉnh thoảng lại cất tiếng than rằng: « Ông ! »

Tôi chỉ muốn biết « run », mà không được biết ! »

Gần đến nữa đêm, có sáu người cao lớn khẽ đến một cái hòm.

Àt nói: « Phải rồi, chắc là thẳng em hòm của tôi mới chốt máy ngày này. »

Khi họ đã cái hòm xuống rồi thì họ vẫn đi. Àt lại dở nắp ra, thấy một cái thay mà đèn ông, rờ mặt thì lạnh như đồng.

Àt nói: « Không sao, dê tôi hơ cho. »

Àt hơ hai bàn tay trên lửa cho nóng rồi úp vào mặt người chết. Lảm như vậy cũng lâu mà coi cái thay mà vẫn lạnh như nước đá. Àt bèn rinh cái thay mà dỗ ra khỏi hòm để lại dỗ nằm gần đóng lửa, rồi chà hai bàn tay cái thay mà ấy cho mán chảy.

Giày lão, không thấy có hiệu quả gì. Àt bèn ngã ra thô khắc. Cậu ta tính rằng hai người nắm chung với nhau một giường thì ám hưa. Àt lại rinh cái thay ấy để lên giường dấp đệm từ từ, rồi nằm kê bên.

Giày lão, người chết bắt hơi nóng nên động dây.

Àt hỏi: « Nên tôi không tìm chủ thi chủ ra thế nào biết không ? »

Thầy ma nói: « Tao vẫn hóng mấy dây. »

Àt nói: « Hù ! mày dấp ợn tau thế ấy sao ? Thời mày chịu phiền trả vò nâm trong hòm. »

Àt tóm lấy người, « em bạn dì » dỗ em lại bỏ vào hòm, dập nắp đóng định tử-lé.

Lão ấy, có một người bình vóc giằng giằng, bộ trưởng hung-đeo hiện ra. Người ấy đã già, râu bạc trắng mà dài lắm.

Lão quái ấy nói: « Tháng điện kia, bảy giờ mày mới biết « run » sao, vì mày phải chết! »

Àt đáp: « Có đâu lạ vậy. Tôi té náo cái đầu chịu chết! »

Lão nói: « Mày iao bắt mày phải chịu! » Àt nói: « Vừa vừa chờ, đừng phách! Dẫu ông có mạnh đến đâu tôi cũng mạnh bằng, mà có lõi hơn nữa. »

Lão nói: « Chắc à ? Nêu mày mạnh hơn tau, tau sẽ dỗ cho mày bình yên. Mày, hãy theo ta để thử tài cho biết! »

Lão quái ấy dắt Àt đi vào nhiều khía kẽ mắt. Àt quanh, dì quẩn tới một cái lò rèn. Lão ấy lấy một cái búa đập một cái thiếc mạnh trên một hòn đá; Hòn đá lún mất xuống đất.

Àt nói: « Tôi hòn ông thép bột. » Néi rót dì lại một hòn de khác. Lão ấy cũng dán gân, đứng lom-khom đặng xem cho rõ sức mạnh của Àt là đường nào. Àt thấy rào lão ấy pha trộn hỏa de, bèn cát búa đập xuống một cái thiếc mạnh, rồi lấy chôn đập lên trên. Lé tay, Àt lấy một khúc sắt mà đánh lão ấy như trời giáng. Lão ấy đau đớn quá, van lơn xin tha và hứa sẽ cài chòi đầu vàng bạc. Àt dỗ chon, lấy búa, Lão quái ấy bèn dắt Àt đến một cái hầm và cài ba cái rương lỏng đựng vàng đầy nhát.

(1) Dánh kí (quille) là một cách chơi lấy nhiều trụ đỡ sắp có hàng rào lát viên đạn lông cho trụ ngã, ai thắng người nhiều trụ nhất.

Lão ấy nói: « Hai rương thi dỗ cho những người nghèo, còn một rương là phần của cậu. »

Đương lúc đó, nghe chuông dỗ mười hai giờ, lão ấy bèn biến mất.

Trời tối đèn như mực ngửa bàn tay không thấy, Àt phải tay mù cùn bước mà trở lại phòng cũ. Lại gần đây lòm xóm xuồng ngay kho kho... Rạng ngày vua ngự dewan hỏi rằng: « Người đã biết « run » chưa? »

Àt lâu: « Càng chưa. Tôi chỉ tý kỷ người em bạn giùm tôi mới chết với một lão già râu dài mà trắng. Lão ấy chỉ cho tôi thấy chỗ chôn rất nhiều vàng, tôi vẫn chưa biết cái « run » ra làm sao cả. »

Vua phán rằng: « Người đã trừ được yêu ma & trong đêm nay, vây quanh nó được cuối con giò trâm. »

Àt lâu: « Thôi thì còn giò hoa nén, nhưng tôi vẫn tiếc rằng chưa duy nhất cái « run » là cái gì ! »

Vàng trong hầm dỗ dom lên hết rồi thì dám cười.

Dẫn cậu Àt được vợ đẹp, được cha nhiều, được ngôi báu mà cậu ta cũng vẫn thường nói rằng: « Phải chỉ tôi biết được cái « run ». Tôi chỉ cần học nghề « run ». »

Thường thường thanh như vậy, làm cho « bà vợ » giận. Một nàng cung phi nói với công-chúa rằng: « Tôi có thể làm cho phu mày « run ». »

Khi cậu Àt đương ngã ngon, công-chúa số-lén dỗ mìn, cởi áo của ta ra nòng cung phi đem vào một thùng nước đầy những cá-bống mà tát đại trên mìn Át Lú cá-bống vùng-vây

Lời bàn của người dịch truyện. Nhạc minh nhum lùi rồi lết nhạc minh dỗ người lại hơ cho sùm; thô là nhum.

« Tôi là nhóc cái dẫu chịu chết, dẫu kẽ nghịch kia sức mạnh đòn thô nào cũng quyết chổng cự lại; thô là đông. Dụng mưu giết mèo què, phypo lão yếu, lòi mòi được biết cái « run ». »

Ta đọc truyện này nên khen Àt vỗ mày chò ấy.

Thể thường « mâm nấm, rắn (cứng) buông, xem như cậu Àt vì biết tự-cường mà yêu phái kiêng, qui phái sợ. Vậy anh em, chì em ai không muố sống thi thoả, nhụcng bằng muỗn súng thi phải biết tự-cường mới được. »

— Hết —

Nhà hàng

KIM-LĂNG

(Trước kia là Nam-Kin)
đường Le-Jeboeuf số 11 và 13, Saigon
Khai trương hứa 23 Aout 1929

Sua lại rất sạch sẽ, rất lịch sự. Có rước đầu bếp nhà hàng lớn ngoài Dalat và gác lầu cao lầu. Trên lầu có phòng riêng.

Nhà hàng tinh dọn: ruyan, thịt cừu, tinh giá rô và dà món lèng-ngon. Ruyan quý, người phục vụ là pháp.

Xin lỗi khách chiêm cự

Nhân du hùng cảnh

Như dịp rảnh, tôi và người bạn hữu tôi, anh em rủ nhau lên Dalat chơi, dặng xam phong cảnh coi ngày nay ra thế nào; lúo tôi dỗ chúng tôi đang lịa chỗ ngồi ngồi, cũng may dỗ lại đèn nút khach sang (Hô-té d'Annam) mít giò ba cái nhà, lúo to đẹp của ông Hội-dòng Nguyễn-ngọc-Cuối lập ra, là nơi dỗ được qui khách du-lịch, phòng the rộng rãi, có sảnh dâu vật liệu dỗ dùng tinh khiết, chẳng kém chi máy cái khach sang Langsas & Saigon; anh em tinh già cũng rồ, nên anh em chúng tôi cũng vui lòng mà ngó nơi đó, dỗ chơi vải ba bùa; nhưng mà chúng tôi cũng là cảnh, là người, nên có biết chí dâu; cũng thời may mà gặp nhầm ông chủ khach sang là người hảo tâm, vui vẻ với khách, cùng bạn; thấy chúng tôi là, chưa rõ biết chí cho lâm, chàng nài lao công, bèn tiến dâu chò chúng tôi dỗ xem cảnh vật Dalat, chò này sang chò nay, khiến hứng, biết bao là loại chí phì lòng, thành thị uy guy, dâu cư trú mật; nào là sô vườn của nhà nước, anh em dâu dỗ thử năm ba thứ trái cây, một vài cây cải, trái quai của bón Pháp đem qua trồng, bonsai rực rỡ, dâu thứ, dâu màu, nào là trên dânh núi lập ba lùng thành phố, thật nên dỗ sô công phu; nào là Thái-nước dưới vực thẳm hang sáu kia, và rừng cảm minh mông, dù loát-khang có: hòn nai, bò thô dạm lô vò cùng, khiến cho khách qua dâng nhầm xem là mảng nhẵn, cảnh xem rất đẹp, mà mè lá thường, thiêng khắc khac Bồng-lai tinh tinh.

Chúng tôi cũng nhò, ôn gặp ông chủ khach sang hảo tâm như thô, nên mới tưống lái phong Cảnh Dalat ngày nay. Vây chàng tôi dỗ lì lời mà là on người, cho phì linh tri ngô. Tuật Annam ta ít ai như M. Chúc lập nên một cuộn khien hùng như vậy, cũng đáng khen, nên có may lời xin kính tinh.

Le 9 Août 1929
NGUYỄN-VĂN-BÁU
Secrétaire d'Inspection de
GIADINH

Xe hơi bán

Vì dù dỗ nên bán —
1 cái Unic, số 8990 còn
tốt 7 chò ngòi, giá 1.600\$.

Ai muốn mua làm location
nên lưu ý.

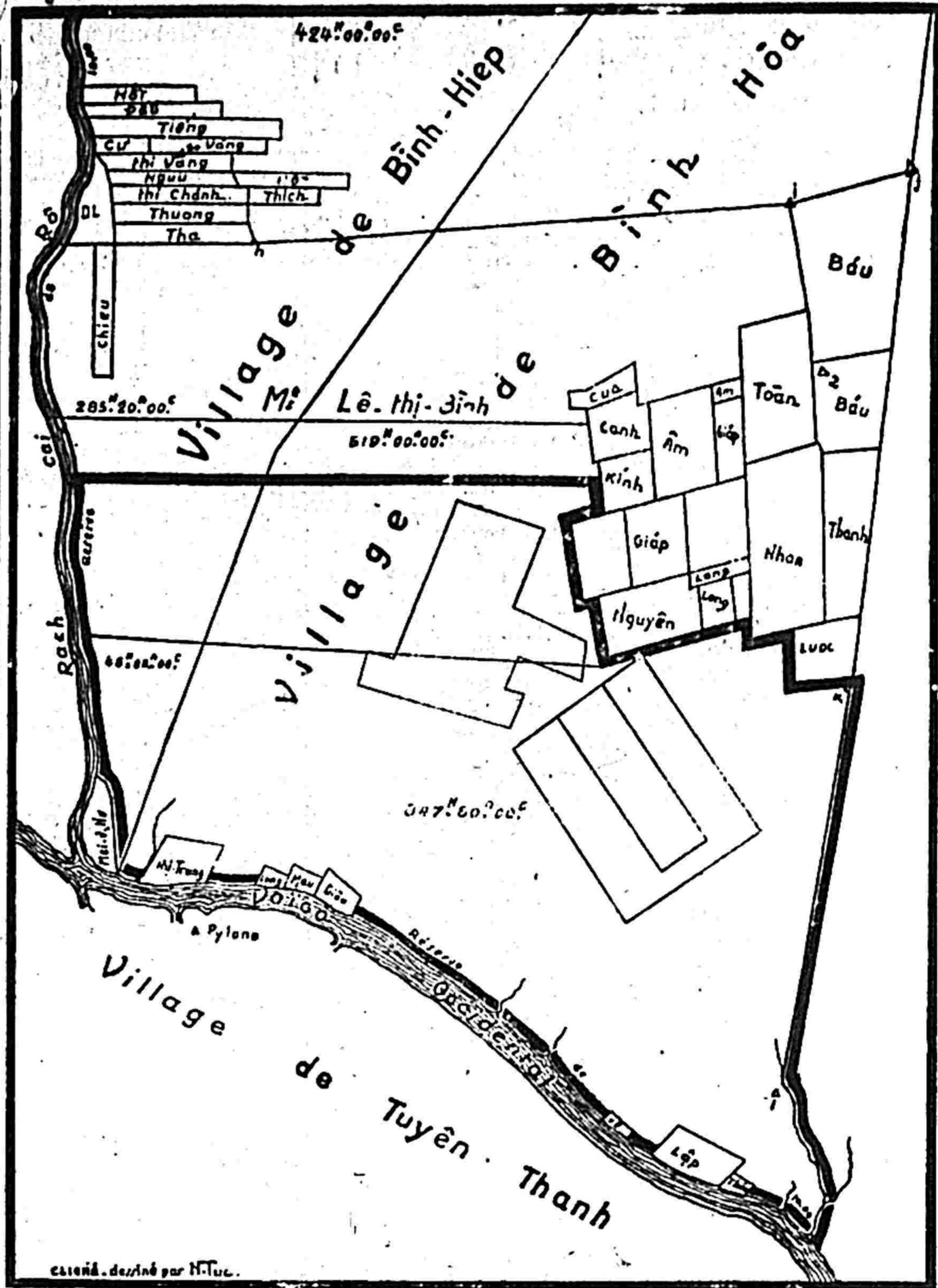
Do nơi: « AU TISSEUR »
82, Bd. Bonnard SAIGON

Muôn bán

Vì việc nhà nên muôn bán vừa nhà và máy xay hiệu « BALLOT »
hai mât, 24 và 30 ngựa, chạy động 12 tấn. Nhà máy hiệu BÔNG-TÂM
tại chí Phong-Diêm, làng Nhơn Á
làng Bình-Bảo (Cần-thơ).

Giá bán: 10.000\$00
Ai muốn cần dâng xin do nơi
nhà đường Verdun số 91.

NGUYỄN-TÂM-QUÂN.

Ai muốn mau làm giàu ?

Tôi bán 1.200 mầu đất rẻ mạt ở hạt Tân-an. 60 ngàn đồng (trả góp.) Trong mươi năm mua miếng đất này sẽ đặng 500.000.

NGUYỄN-KIAC-TRƯƠNG.
82, Boulevard Bonnard, Saigon

Thuộc Nam-Hồng-Tề

Nº 6, Rue Jean Monlau, Saigon

Thuộc này chủ-trí cao thủ binh sau này, Nông-linh, ho, ban cao jubi trống cái thử ban kiết, bón huối dưởng dài và tiêu tia, dan bung, an ngô không ngoan, lì mào, xanh xao. Bón bâ dường, kinh aruyết khong đều. Ông thai nán dâng mà dưởng thai. Con mít bị cam tinh, dan bung són và lâi. — Nếu qui ông muốn k' ôi mua lâmi nhâm thuốc giả-mát, thi xin đổi gót-neo dân nhà số 6, đường Jean Monlau, Saigon, có thuộc NAM-HỒNG-TỀ ẩn sango: (đường Jean Monlau là con đường nhâ, dâu kia di dộng hòng Trường-Uân Xa, lâu ở ngày trước cửa Chợ-mới Saigon còn dấu đường Mac-Mahon và Trường-Uân. Nhâ tái ở khinh giò con đường này mòn bâ số 6.)

Ôn & xa xin gửi cho tôi lôi tái sẽ gửi thuộc cách lanh hóa giang-nghia (contrémouvement) tui tuudo tôi rồi đem hồn lại nhâ giày thép mà lâi.

Bí thư cho tôi như vầy: M. J. THẠNH

4, Rue Jean Monlau, Saigon.

Gia thuộc NAM-HỒNG-TỀ 1 gót 4 chát; 6 gót 2 p.; 27 gót 4 p.; 47 gót 10 p. Từ 10 đồng sáp lâu mỗi 4 đồng dâng 15 gót. Nếu mua nhiều sẽ tính thêm.

CÁC ÔNG DUNG XE HƠI
DUNG QUÈN RÀNG
AUTO-HALL
BÀN CHO QUÌ ÔNG
TIÙ XE HƠI VÙA Y QUÌ ÔNG

Hạ giá nhiều

GIÁ XE CÁC KIỀU GIẢM NHÌU
KÈ TỪ NGÀY 1er SEPTEMBER 1929

Nên đến hỏi giá
TRÀ RẤT ĐẸP
GÓP 12 THÁNG

Etablissements BRUNIER d'Indochine
AUTO-HALL

HANOI --- SAIGON --- PHNOMPEH

QUAN LUONG-Y

R. HERISSON

Khăn cao thô Định

CON MẮT - LÒ TAI, VÀ MŨI

ĐỒ GIỌNG

218, đường Mac-Mahon

Ngang Nâ-ho-đường Saigon

Đây thép số 400

